

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Bartošové a přísedících Mgr. Otto Císaře a RNDr. Ludmily Nezhybové v hlavním líčení konaném dne 8. února 2017, **t a k t o :**

obžalovaný

M.F.

nar. XXXXX v XXXXX,
strojníka seřizovače,
trvale bytem XXXXX,
posledně bytem XXXXX,
t.č. ve vazbě ve Věznici XXXXX,

je vinen, že

1. v blíže nezjištěné době v průběhu roku 2011 ve XXXXX na ulici XXXXX, v rodinném domě, kde bydlel se svojí tehdejší manželkou H.F., nar. XXXXX, vykonal minimálně v jednom případě za účelem svého sexuálního uspokojení pohlavní styk se

- svou nezletilou dcerou K.V., nar. XXXXX, která u něj byla na návštěvě společně s jeho druhou dcerou nezletilou K. V., nar. XXXXX, dle ústní dohody o styku s dětmi uzavřené mezi obviněným M. F. a matkou dětí M. V., nar. XXXXX, a to tím způsobem, že poté, co se dívky vykouply ve vaně, kdy si během koupání pořizoval jejich fotografie, nezletilou K. vytáhl z vany, nahou ji položil na postel a lízal jí přirození, přičemž si byl vědom nízkého věku nezletilé, tj. toho, že jí dosud není 15 let, v důsledku kterého nebyla schopna projevit svoji vůli ohledně této sexuální praktiky a účinně se bránit, po styku nezletilé K. sdělil, že to nesmí nikomu říci, nebo že si podá jejich matku, a že si je najde, což vyvolalo u nezletilé strach ze splnění výhrůzek, neboť obviněný M. F. během jejich pobytu v domě často pořizoval alkoholické nápoje a byl agresivní na svoji tehdejší manželku H. F., a proto se nezletilá K. V. s prožitou událostí nikomu nesvěřila,
2. v blíže neurčené době, v období od října 2015 do 25.1.2016, opakovaně, v přesně nezjištěném množství případů, ve XXXXX na ulici XXXXX, v bytě své přítelkyně V. A., nar. XXXXX, kam chodíval na návštěvu, vykonal, za účelem svého sexuálního uspokojení pohlavní styk s dcerou V. A., nezletilou K. L., nar. XXXXX, a to tím způsobem, že nezletilou ve spánku osahával na zadečku, při tanci ji hladil přes kalhotky na genitáliích a zadečku, chtěl jí lízat přirození, a také požadoval, aby nezletilá chodila po bytě nahá a dále ji oblečenou pouze do zeleného trička vyzýval k pózování, roztažení nohou, vystrčení zadku, požadoval po ní, aby se před ním vyčůrala, následně sám obnažený nabádal nezletilou, aby šla za ním s tím, že jí chce něco ukázat, což odmítla, ale přisedla si na sedačku, kde ji opět osahával na genitáliích, roztahoval jí pysky a hladil po zadečku, přičemž jí říkal, že když to neřekne mamince, tak jí koupí něco pěkného, a přitom si byl vědom nízkého věku nezletilé, tj. toho, že jí dosud není 15 let, v důsledku kterého nebyla schopna sama projevit svoji vůli ohledně těchto sexuálních praktik a těmto se účinně bránit,
3. v blíže nezjištěné době od října 2015 do 25.1.2016 v místě bydliště své přítelkyně V. A., nar. XXXXX, ve XXXXX na ulici XXXXX, opakovaně v přesně nezjištěném množství případů, se záměrem uspokojit svůj sexuální pud, si svým mobilním telefonem zn. Huawei U8815 pořizoval videonahrávky z průběhu sexuálních aktivit, které prováděl

s nezletilou K. L., nar. XXXXX (viz bod č. 2), u které znal její skutečný věk, a to zejména záběry z pohlavního styku mezi nimi a záběry toho, když sama nebo na jeho popud vyzývavě předváděla obnažené genitálie a zadek, takto pořídil nejméně 3 videa, která si přehrál z telefonu i do svého notebooku zn. HP 255 černé barvy, ve kterém měl dále uloženo velké množství fotografií zobrazujících neustanovené nahé děti od novorozeneckého věku do věku mladistvých, a to ve vyzývacích pozicích s obnaženým přirozením,

4. od konce měsíce prosince 2015 do 23.1.2016, poté, co jeho přítelkyně A. A., nar. XXXXX, zjistila, že projevuje sexuální zájem o děti, včetně její nezl. dcery K. L., nar. XXXXX, opakovaně A. A. vyhrožoval, že pokud to někomu řekne, tak jí ublíží, že dopadne špatně, tuto vyhrůžku umocnil tím, že jí ukázal předmět ve formě trubkové bomby o velikosti 127 mm, průměru 57 mm, se zápalnicí délky 310 mm, o hmotnosti 1030 g a s hmotností náplně 114 g, kterou si předtím opatřil, což vyvolalo u poškozené strach, neboť svou vyhrůžku umocnil i tím, že jí sdělil, že pokud ho „nasere“, tento předmět, o kterém jí sdělil, že se jedná o granát, že celý byt vyhodí do vzduchu, že jí něco udělá, což vyvolalo u poškozené strach a odradilo ji to od okamžitého oznámení věci na policii, přičemž tato trubková bomba je nástražný výbušný systém s fragmentačním účinkem s charakteristikou hromadně účinné zbraně (ručního granátu), uvedenou v bodě č. 4, části druhé, Přílohy zákona č. 119/2002 Sb., zákona o zbraních, a k jejich výrobě a držení je třeba mít od Policie ČR výjimku, která mu nebyla udělena,

t e d y

v bodě 1.

- jiného donutil k pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží, k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti a spáchal uvedený čin na dítěti mladším patnácti let,

v bodě 2.

- jiného donutil k pohlavnímu styku, k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti a spáchal uvedený čin na dítěti mladším patnácti let,

v bodě 3.

- přechovával fotografické a filmové pornografické dílo, které zobrazuje dítě a uvedený čin spáchal jiným obdobně účinným způsobem,
- zneužil dítě k výrobě pornografického díla,

v bodě 4.

- jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco opominul, čin spáchal se zbraní a na svědkovi,
- bez povolení vyrobil zbraň hromadně účinnou,

t í m s p á c h a l

v bodě 1.

- zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

v bodě 2.

- zločin znásilnění podle ustanovení § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

v bodě 3.

- přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 odst. 4 písm. b) trestního zákoníku,
- přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku,

v bodě 4.

- zločin vydírání podle § 175 odst. 1 odst. 2 písm. c), písm. e) trestního zákoníku,
- zločin nedovolené ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.

Z a t o s e o d s u z u j e

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 40 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

7,5 (sedmi a půl) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznic **s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku k trestu **propadnutí věci**, a to:

- notebooku zn. HP 255 černé barvy, SN5CG410DBBA včetně příslušenství, a to myši, nabíječky a černé brašny
- mobilní telefon HUAWEI černé barvy, IMEI: 861229011568899 s vloženou SIM kartou a paměťovou kartou.

Podle § 70 odst. 6 trestního zákoníku propadlé věci připadají státu.

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 3, odst. 4 trestního zákoníku se ukládá ochranné sexuologické léčení v ústavní formě.

O d ů v o d n ě n í

A. Skutková zjištění

Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně podala dne 7.12.2016 u zdejšího soudu obžalobu na M. F., v níž mu kladla za vinu spáchání rozsáhlé trestné činnosti násilného a také sexuálního charakteru. Trestné jednání obžalovaného bylo popsáno pod čtyřmi částmi skutkového děje výroku obžaloby a kvalifikováno prostřednictvím šesti skutkových podstat příslušných trestných činů. Krajský soud v Brně projednal podanou obžalobu u hlavního líčení dne 17.1.2017, kdy provedl veškeré dostupné důkazy, z nichž učinil následující skutková zjištění:

Obžalovaný M. F. se u hlavního líčení dne 17.1.2017 k trestnému jednání doznal téměř v plném rozsahu obžaloby. Výjimku tvoří skutek popsany pod bodem 4., tj. vyhrožování poškozené A. A.. Obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že jeho trestné jednání nebylo takové intenzity, neboť nedošlo k tomu, že by A. A. vyhrožoval nějakým předmětem, když k tomu neměl ani důvod, aby jí vyhrožoval. Na svoji obhajobu obžalovaný uvedl, že A. A. věděla o jeho problémech, protože večer, když si povídali, tak se jí obžalovaný svěřil s tím, že se mu líbí malé holčičky a že má nějaké fotky uložené v počítači. Poškozená však na to nijak

nereagovala, a proto to více s obžalovaným neřešili. U hlavního líčení se obžalovaný M. F. vyjádřil v podrobnostech pouze k tomuto čtvrtému bodu, což bude rozvedeno dále v rámci skutkových zjištění, týkajících se jednotlivých bodů výroku rozsudku. K trestnému jednání popsanému pod body 1. – 3. výroku rozsudku, obžalovaný u hlavního líčení pouze doznal, že sexuální náklonost vůči nezletilým dětem na sobě začal pozorovat asi v průběhu roku 2011, tedy přibližně od doby, kdy měl malou K. doma. V té době si začal na internetu prohlížet takové fotky. Dále obžalovaný u hlavního líčení odmítl vypovídat a rovněž odmítl odpovídat na dotazy procesních stran. Nalézací soud proto postupoval v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trestního řádu a přečetl jeho výpovědi učiněné v přípravném řízení dne 27.1.2016 (č.l. 128 a násl.), kdy se obžalovaný vyjadřoval k bodům 2., 3., 4., dále ze dne 2.11.2016 (č.l. 132 a násl.), kdy se vyjadřoval k bodu 1. Soud přečetl rovněž výpověď obžalovaného, kterou učinil dne 29.1.2016 při vazebním zasedání. Také v této výpovědi se obžalovaný vyjádřil v podrobnostech především k bodu 4. Stanovisko obžalovaného k jednotlivým bodům obžaloby, které pramení z jeho výslechů učiněných v přípravném řízení, je pro přehlednost uvedeno vždy v příslušných pasážích odůvodnění tohoto rozsudku, které se týkají každého ze čtyř bodů výroku rozsudku, resp. obžaloby. Pro úplnost nalézací soud přečetl i výpověď obžalovaného ze dne 18.5.2016 (č.l. 131 a násl.), která však zůstala bez důkazního významu, neboť obžalovaný M. F. využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat.

Ad 1.

K trestnému jednání popsanému pod bodem 1. výroku rozsudku se obžalovaný M. F. doznal v plném rozsahu u hlavního líčení dne 17.1.2017 a také v přípravném řízení dne 2.11.2016. Obžalovaný potvrdil, že po návratu z výkonu trestu někdy v polovině roku 2011 nezletilou K. fotil, když při prohlížení internetu narazil na nějakého Němce, který mu zasilal fotografie dětí a žádal ho, aby mu podobné fotografie také zaslal. Vzhledem k tomu, že obžalovaný žádné fotografie neměl, pak, podle svého tvrzení, se rozhodl, že vyfotí K.. Obžalovaný trval na tom, že ji fotil pouze jednou, a to nahatou, i když už si nepamatuje, v jakých polohách to bylo, zda vsedě, vleže nebo ve stoje. Takto pořízené fotografie dal na CD nosič, schoval do skříně a nakonec to všechno vymazal. Obě dcery měl u sebe na návštěvě dvakrát až třikrát, vždy maximálně na jednu noc.

Obžalovaný M. F. je z tohoto trestného jednání usvědčován důkazy provedenými u hlavního líčení. Rodným listem (č.l. 190) bylo prokázáno, že obžalovaný M. F. je v rodném listu nezl. K. V., nar. XXXXX, uveden jako její otec. Rodný list byl vystaven dne 23.3.2005. Takto lze považovat za bezpečně prokázané, že obžalovaný znal věk nezl. K. V., když ostatně z jejího vzhledu v uvedené době, tj. cca v průběhu roku 2011 bylo zcela zjevné, že se jedná o dítě mladší patnácti let, tj. dítě ve věku přibližně šesti let.

Trestněprávně významné jednání obžalovaného, popsané ve výroku rozsudku, které směřovalo k sexuálnímu zneužití nezl. K. V., je prokazováno především svědeckou výpovědí svědkyně – nezl. K. V., která byla vyslechnuta procesně řádným způsobem v přípravném řízení dne 30.5.2016 (č.l. 171-179). Výpověď této svědkyně, jako osoby mladší osmnácti let, resp. patnácti let byla u hlavního líčení dne 17.1.2017 čtena v souladu s ustanovením § 100 odst. 2 trestního řádu. O průběhu výslechu nezletilá svědkyně byla také pořízena videozáznam. Samotný průběh výslechu je detailně popsán v uvedeném protokolu, z něhož je patrné, že svědkyně také sama spontánně trestné jednání obžalovaného ukazovala pomocí

demonstračních loutek muže a ženy, tedy sebe a svého otce. I s několikaletým časovým odstupem od těchto událostí byl výslech svědkyně, jak je rovněž patrné z protokolu i videozáznamu, pro ni výrazně emotivní záležitostí. Nalézací soud považuje za podstatné vyjádření svědkyně spočívající v tom, že když bývala se svojí sestrou K. u svého otce, tj. obžalovaného, k čemuž došlo, podle jejího vyjádření, asi šestkrát, tak je obžalovaný v noci tzv. otravoval. Svědkyně uvedla, že spávali v pokojíčku, a to někdy i s otcem v posteli. Pomocí demonstračních loutek svědkyně předvedla chování obžalovaného vůči ní, které spočívalo v tom, že jí obžalovaný dával hlavu do klína, a to zejména v noci, když šli spát. Podle tvrzení svědkyně jim to dělal každou noc, když u něj spávaly, a to přesto, že mu říkala, že se jí to nelíbí. V rámci této výpovědi nezl. K. V. jednoznačně uvedla, že ji obžalovaný lízal přirození a předtím jí sundal pyžamo. Kromě toho svědkyně také uvedla, že ji obžalovaný v průběhu dne fotil nahou v pokojíčku, a to v době, kdy jeho partnerka byla venku. Obdobným způsobem se obžalovaný choval i vůči její sestře K., a proto obě doma brečely, nechtěly k otci jezdit a matka si je nechala doma. Svědkyně K. V. rovněž potvrdila, že jim obžalovaný pouštěl na počítači videa, v nichž nějaká žena a muž byli nazí v posteli, avšak konkrétní jednání těchto osob nebyla schopna ukázat ani pomocí demonstračních loutek. V závěru své výpovědi svědkyně také vysvětlila, že se nikomu delší dobu s takovým jednáním otce nesaržila, protože se bála, že jim něco udělá. Výslovně potvrdila, že otec, tj. obžalovaný jim řekl, že, když to někde řeknou, tak jim něco udělá. Až s odstupem času, když k nim přišla na návštěvu teta J., tak se svědkyně se vším nakonec saržila matce a teta J. u toho byla (pozn. soudu svědkyně J.J.).

Tato svědecká výpověď byla stěžejním přímým důkazem k prokázání trestněprávně významného jednání obžalovaného M. F., a proto nalézací soud uvedený důkaz důsledně hodnotil, jak z hlediska jeho procesního provedení, tak i z hlediska jeho věrohodnosti. Opakovaně je třeba konstatovat, že v průběhu přípravného řízení byly dodrženy veškeré procesní předpisy k výslechu osoby mladší patnácti let a rovněž otázky byly nezletilé kladeny přiměřeně jejímu věku, ale také důsledně v souladu s procesními předpisy, aniž by bylo použito otázek sugestivních nebo kapiózních. Sama výpověď byla velmi podrobná, logická a faktická, což je základním předpokladem pro posouzení uvedeného důkazu, jako důkazu věrohodného. V přípravném řízení byl také opatřen znalecký posudek zpracovaný soudní znalkyní PhDr. I. H. k otázce duševního stavu nezl. K. V., který byl rovněž významným podkladem pro závěry nalézacího soudu stran věrohodnosti tohoto přímého důkazu. **Znaleckým posudkem z oboru školství, kultura, odvětví psychologie se specializací psychologie dětí** (č.l. 305-328) i osobním výslechem znalkyně PhDr. I.H. u hlavního líčení dne 17.1.2017 bylo prokázáno, že rozumové schopnosti (intelekt) lze u nezl. K. V. hodnotit jako průměrné, její vývoj probíhá v normě a není opožděný. Při vyšetření nezl. K. V. soudní znalkyně nezjistila narušené vnímání a naopak konstatovala, že intelekt nezletilé je průměrný, stejně jako její slovní zásoba a paměť. Podle závěrů znalkyně je nezl. K. V. schopna zapamatovat si prožitý děj, tedy uložit jej do paměti, podržet je v paměti a vybavit z paměti a také jej reprodukovat. Reprodukce byla stručnější vzhledem k době, kdy události proběhly. Nalézací soud považuje za významné zjištění soudní znalkyně o tom, že u nezl. K. V. nebyly zjištěny žádné sklony k fantazijnímu zpracování skutečností. Všeobecně tedy v její výpovědi převažují znaky svědčící pro věrohodnost, když naopak nebyly zjištěny žádné sklony ke konfabulacím. U hlavního líčení soudní znalkyně také upřesnila, že při vyšetření K. V. nezjistila, že by s její psychikou bylo nějak manipulováno. V písemně zpracovaném znaleckém posudku i v rámci svého výslechu u hlavního líčení soudní znalkyně také uvedla,

že při vyšetření nezl. K. V. nezjistila, že by se v její psychice negativně projevovaly následky jednání obžalovaného, jako jejího otce. V průběhu časového odstupu od těchto událostí do vyšetření znalkyní nezl. K. V. tuto událost potlačila, ale když na ni byla dotazována, byla schopna se k tomu vyjádřit. Podle názoru znalkyně, pokud by na to dotazována nebyla, události by postupně zasunula v rámci své paměti a pokud by si na to v průběhu života vzpomenula, nebylo by to s traumatickými následky a v důsledku toho, co prožila. Podle předpokladů soudní znalkyně nezanechá jednání obžalovaného na psychickém vývoji K. V. negativní následky, které by snad v budoucnu mohly ovlivnit její chování v partnerském nebo rodinném životě.

Vedle hodnocení obsahu této svědecké výpovědi je znalecký posudek, týkající se duševního stavu svědkyně, druhým argumentem pro hodnocení výpovědi nezl. K. V., jako důkazu věrohodného. Třetím obvyklým kritériem je pak soulad tohoto důkazu s dalšími důkazy provedenými u hlavního líčení. I z pohledu tohoto kritéria lze konstatovat, že výpověď nezl. K. V. nezůstala důkazem osamoceným, ale korespondovala v podstatných směrech s výpovědí její sestry nezl. K. V., její matky, svědkyně M. V. a svědkyně J. J., která byla přítomna tomu, když se nezl. K. V. své matce M. V. o událostech svěřovala.

Svědkyně nezl. K. V. byla vyslechnuta v přípravném řízení dne 30.5.2016 rovněž za dodržení všech procesních podmínek nezbytných k výslechu svědka – osoby mladší osmnácti let, resp. dokonce osoby mladší patnácti let. Také tento důkaz byl u hlavního líčení proveden v souladu s ustanovením § 100 odst. 2 trestního řádu, tj. čtením. Svědkyně nezl. K. V. v rámci své výpovědi v přípravném řízení (č.l. 180-188), která byla rovněž zaznamenána na video, potvrdila, že společně se svou sestrou K. jezdily k otci, tj. obžalovanému M.u F., kde spávali všichni v jedné posteli. Obdobně, jako K. V. také K. V. potvrdila, že otec je fotografoval, např. jak se koupou a také svědkyni někdy sahal pod tričko na břicho nebo na nohy. Svědkyně však popřela, že jí samotné by obžalovaný sahal na pohlavní orgány a, podle jejího soudu, neviděla, že by obžalovaný ubližoval její sestře K.. Za významnou považuje soud výpověď svědkyně nezl. K. V. v té části, kde potvrdila, že viděla, jak její sestra K. ležela na posteli a otec jí jakoby roztahoval nohy s vysvětlením, že pojedou na delfiny. Další sexuální praktiky obžalovaného vůči ní samotné nebo její sestře K. svědkyně sice nepopsala, ovšem uvedla, že přestaly obě k otci jezdit proto, že se strašně bály, neboť on tam bral různé lidi, kteří tam ničili věci, teta H. po nich křičela apod. Obě dvě se bránily, aby k otci znovu jezdily a jednou dokonce, když byl obžalovaný v podnapilém stavu a přijel k nim, jejich matka volala jeho partnerce, tj. tetě H., aby si ho zpacifikovala nebo na něj zavolala policajty. K otci nechtěly jezdit proto, že lidi, které on tam zval, podle vyjádření svědkyně, „dělali strašnej bordel“ a byli opilí.

Soudní znalkyně PhDr. I.H. nad rámec znaleckého posudku, který se týkal nezl. K. V., zaujala také odborné stanovisko k výpovědi nezl. K. V. (č.l. 331). Podle názoru znalkyně se lze domnívat, že nezl. K. V. na některé události opravdu zapomněla, neboť jim v té době nemusela dost dobře rozumět, mohly se stát pro ni velmi nepříjemným stresujícím zážitkem a v důsledku toho se mohla projevit tendence zážitky popřít, nebo vytěsnit z paměti v důsledku neporozumění, studu nebo strachu se svěřit a také v obavě, že jí nebude uvěřeno. Toto odborné stanovisko zcela uspokojivě vysvětluje, podle názoru soudu, do jisté míry odlišnou výpověď svědkyně nezl. K. V. od výpovědi nezl. K. V., která s vysokou mírou pravděpodobnosti byla vždy přítomna jednání obžalovaného vůči její sestře K. v době, kdy, jak K. řekla, stála K. u okna, ovšem svědkyně K. V. zřejmě tyto události vytěsnila. Tato svědecká výpověď nezl. K. V. však nezavdává v nejmenším podklad pro jakékoliv

zpochybnění výpovědi nezl. K. V., která je jednak v některých bodech shodná s výpovědí nezl. K. V. a koresponduje také s výpověďmi svědkyň M. V. a J. J.. Obě tyto svědecké výpovědi byly u hlavního líčení 17.1.2017 čteny v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu.

Svědčyně M. V. v přípravném řízení dne 26.4.2016 (č.l. 160-163) nejdříve popsala okolnosti svého seznámení a partnerského soužití s obžalovaným M. F., který je otcem obou nezletilých dcer K. a K.. Svědkyně uvedla, že když bylo K. asi čtyři až pět let, obžalovaný si obě dcery vzal několikrát s sebou, a to tak, že pro ně přijel se svojí tehdejší partnerkou H. F.. Po několika návštěvách dcery obžalovaného nechtěly navštěvovat s tím, že obžalovaný pořád pije a také křičí na svoji manželku. V průběhu své výpovědi M. V. potvrdila, že několikrát zaznamenala podivné chování obou dcer v době, kdy se vracely od obžalovaného domů. Poté, co obdržela předvolání na policii, kontaktovala manželku obžalovaného H. F. a společně se svojí kamarádkou J. J. ji navštívily, neboť se domnívaly, že je to kvůli tomu, že obžalovaný M. F. vyráběl nějaké bomby nebo výbušniny. Od H. F. se M. V. dozvěděla, že je to ovšem kvůli tomu, že obžalovaný měl sahat na nějaké dítě. M. V. potvrdila, že po návratu si začala tyto informace dávat do souvislosti s podivným chováním obou dcer po návštěvě u obžalovaného a nakonec, když zůstala programově sama v pokoji s dcerou K., se jí ptala, zda jí otec něco neudělal. M. V. detailně popsala, že se její dcera K. nejdříve začala klepat, začala brečet a když se asi po patnácti minutách uklidnila, potvrdila, že je obžalovaný fotil, když se koupaly ve vaně, potom jí vytáhl z vany, dal ji na postel a začal jí lízat přirození, které sama, vzhledem ke svému dětskému věku, označovala jako „pipinu“. Svědkyně M. V. uvedla, že vzhledem k vážnosti takového obvinění se dcery K. ptala opakovaně, zda si to nevymyslela, ale ona trvala na svém a dokonce upřesnila, že se jí obžalovaný ptal, jestli se jí to líbí, a když řekla, že ne, tak jí na to řekl, že to nesmí sama nikde říct, nebo on si jinak podá její matku, tedy svědkyni M. V. Krátce po tomto rozhovoru M. V. o všem řekla své kamarádce J. J., která v té době byla v kuchyni a také svědkyně o věci následně mluvila s druhou dcerou K., která ovšem řekla, že jí samotné otec nikdy nic takového neudělal. K. však svědkyni pouze potvrdila, že je otec fotil, když se koupaly a uvedla také, že je nutil dívat se na porno. Na rozdíl od K. byla K., podle tvrzení M. V., celou dobu klidná bez známek rozrušení.

S výpovědi svědkyně M. V. pak koresponduje i výpověď její kamarádky **J. J.**, které byla rovněž vyslechnuta v přípravném řízení dne 6.5.2016 (č.l. 146-148). Svědkyně potvrdila shodné skutečnosti týkající se společné návštěvy H. F. s M. V., o kterých sama M. V. hovořila. J. J. jednoznačně uvedla, že H. F. jim potvrdila, že předvolání na policii je kvůli tomu, že obžalovaný M. F. je tzv. na malá děcka, když ostatně taková informace se o něm šířila už dlouho. Kromě toho jim H. F. uvedla, že nějaké fotografie, které se týkaly jejich holek, už smazali. J. J., obdobně jako M. V., uvedla, že po vzájemném rozhovoru nakonec došly k tomu, že se musí K. nebo K. zeptat. V té době, když se obě svědkyně vrátily, byla nezl. K. sama doma, a když jí svědkyně záměrně v rámci společenské konverzace nabízela, aby navštívila svého otce, tj. obžalovaného, K. to odmítala. Dokonce i za situace, když jí svědkyně nabídla, aby tam jela sama, že se bude věnovat jen jí. J. J. uvedla, že v tom okamžiku začala K. hrozně brečet s tím, že jim to nemůže říct, že to vlastně řekne jenom matce. Rovněž J. J. potvrdila, že další rozhovor s K. vedla její matka, tj. M. V., která s ní odešla do samostatného pokoje. Když se obě vrátily, M. V. jí před K. potvrdila, že se od K. dozvěděla, že jí její otec, tedy obžalovaný M. F., tzv. „lízal pipinu“, a to ostatně svědkyni J. J. potvrdila i nezl. K. V. s tím, že je to pravda a K. také uvedla, že zřejmě něco dělal obžalovaný K., která křičela, čímž K. vzbudila a ona jí viděla, jak stála u okna a plakala s tím, že chce jít

domů. J. J. i své matce M. V. nezl. K. V. také potvrdila, že se se svojí sestrou musely u otce dívat na počítači na nahé lidi a také že si je fotil. V průběhu tohoto rozhovoru se K. klepala a brečela a opakovaně řekla, že je to pravda, že si nevymýšlí.

Nalézací soud neměl důvodu pochybovat ani o věrohodnosti výpovědi těchto dvou svědkyň, tj. M. V. a J. J., neboť také tyto svědecké výpovědi jsou věcné, podrobné, faktické a především spolu vzájemně korespondují a korespondují i s výpovědí zejména nezl. K. V. a dále i s výpovědí nezl. K. V..

Pro úplnost lze, stran následku trestného jednání obžalovaného, poukázat také na listinné důkazy, kterými jsou **lékařské zprávy** o vyšetření nezl. K. V. (č.l. 397) a nezl. K. V. (č.l. 300), když tato vyšetření byla provedena 8.6.2016. S několikaletým časovým odstupem od trestného jednání obžalovaného bylo provedeno vyšetření obou nezletilých dcer obžalovaného a bylo zjištěno, že na těle žádné z nich nebyly zjištěny známky poranění a u obou nezletilých dívek byl hymen intaktní, zevní genitál normální vzhledu, tedy v době vyšetření bez známek o proběhlé kohabitaci.

Výpověď **svědkyně H. F.**, manželky obžalovaného, kterou obě svědkyně, tj. M. V. i J. J. kontaktovaly a od níž, podle jejich vyjádření, také prvotní informace získaly, však zůstala bez většího důkazního významu. Svědkyně byla vyslechnuta v přípravném řízení dne 16.3.2016 (č.l. 143), avšak vyjádřila se pouze stručně k osobním vztahům s obžalovaným, se kterým sice tři roky již nežije, avšak jejich manželství nadále trvá. Ve zbytku využila svého práva a ve věci odmítla vypovídat.

V místě spáchání trestného činu, tj. v rodinném domě na ulici XXXX ve XXXX, kde obžalovaný tehdy bydlel se svojí manželkou H. F., bylo provedeno také ohledání. **Protokolem o provedení domovní prohlídky ze dne 25.5.2016** (č.l. 100-102), včetně připojeného **plánu a fotodokumentace** bylo prokázáno, že na místě sice nebyly zajištěny obvyklé kriminalisticky významné stopy (pachové stopy, biologické stopy, daktyloskopické stopy apod.), avšak byly zajištěny věcné důkazy. Jednalo se zejména o stolní počítač, notebook zn. Lenovo, pevný disk, dva flashdisky a 11 ks CD a DVD. Místo zajištění těchto věcných důkazů je zachyceno také na pořízené fotodokumentaci (zejména č.l. 113-124). Takto zajištěné věcné stopy se staly podkladem pro odborné expertízy, tj. pro skutkové závěry nalézacího soudu, které se týkaly bodu 3. výroku rozsudku a které budou rozvedeny dále. Ve vztahu k bodu 1. výroku rozsudku nebyly při ohledání rodinného domu, v němž k trestnému jednání obžalovaného vůči nezl. K. V. došlo, zajištěny žádné kriminalisticky významné stopy, a to ani z elektronických nosičů, což ostatně odpovídá i výpovědi svědkyně J. J., která uvedla, že získala informaci od manželky obžalovaného H. F. o tom, že fotografie nezl. K. a K. byly z počítače vymazány.

Ad. 2., 3., 4.

Další tři skutky popsané ve výroku tohoto rozsudku, byť jsou kvalifikované jako různé trestné činy, spolu úzce souvisí z hlediska místního, časového a především z hlediska důkazního. Obžalovaný M. F. totiž obdobně, jako vůči nezl. K. V. (ad 1.), jednal později, tj. v období od října 2015 do 25.1.2016 vůči nezl. K. L., nar. XXXX (ad 2.), v témže období si také pořizoval její fotografie a videonahrávky týkající se pohlavního styku mezi nimi a jejich obnažených genitálií, přičemž současně desítky fotografií obdobného charakteru, tj. s nahými

nezletilými dětmi majícími obnažené genitálie, které byly ve vyzývavých pozicích, měl uloženy ve svém počítači. V konečné fázi, když jeho tehdejší přítelkyně A. A., matka nezl. K. L., zjistila, že obžalovaný opakovaně projevuje sexuální zájem o nezletilé děti a zejména její dceru K. a dala to obžalovanému najevo, stala se sama objektem jeho trestného jednání, neboť obžalovaný jí slovně vyhrožoval, že dopadne špatně, že jí ublíží a k zesílení těchto výhrůžek jí ukázal trubkovou bombu, kterou si sám vyrobil a držel bez příslušného oprávnění vyžadovaného zákonem.

Obžalovaný M. F. se k tomuto jednání popsanému pod bodem 2. a 3. výroku rozsudku bez výhrad doznal u hlavního líčení dne 17.1.2017 i v přípravném řízení dne 27.1.2016. Zásadní výhrady měl ovšem v obou výpovědích ke skutkovému ději popsanému pod bodem 4. výroku rozsudku, neboť trval na tom, že poškozené A. A. nevyhrožoval, když k tomu neměl vůbec žádný důvod. Na svoji obhajobu uvedl, že sám dobrovolně sdělil A. A., že se mu líbí malé holčičky a také že má nějaké fotky uložené v počítači a ona na to nijak nereagovala.

Ze svého trestného jednání je obžalovaný usvědčován ve světle následujících důkazů.

S ohledem na věk nezletilé poškozené K. L., nar. XXXXX, pochopitelně nebyl proveden její výslech ani v přípravném řízení, ani u hlavního líčení. Zásadním přímým důkazem tak zůstala výpověď její matky, svědkyně V. A. a následně pak zajištěné fotografie a videonahrávky, získané z počítače obžalovaného M. F..

Svědčce A. A. byla osobně vyslechnuta u hlavního líčení dne 17.1.2017 a vypovídala shodně jako v přípravném řízení dne 3.2.2016 (č.l. 138), resp. v částech, kdy nebyla schopna detailně jednání obžalovaného popsat, neboť i u hlavního líčení bylo zcela zřetelné, že se pro ni jedná o psychicky a emočně velmi náročnou a vypjatou situaci, byla v souladu s ustanovením § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu čtena její výpověď, kterou učinila v přípravném řízení. Na této výpovědi svědkyně setrvala s vysvětlením, že vypovídala pravdu. A. A. se nejdříve vyjádřila ke svému osobnímu poměru s obžalovaným M. F., který navázali asi v říjnu 2015. Před Silvestrem 2015 začala na obžalovaném, při návštěvě u nich v bytě, pozorovat něco divného. Obžalovaný byl hodně opilý, a když měl jít spát, nelehl si v obývacím pokoji na sedačku, ale chtěl za každou cenu jít do ložnice za nezl. K. Když se svědkyně vrátila z toalety, zjistila, že skutečně leží vedle K. v ložnici na posteli, a to bez dovolení svědkyně a přitom sám je nahý. Svědkyně ho z ložnice vykázala a následující den od něj dostala výhrůžnou SMS zprávu s textem „chcípni“. Večer však obžalovaný k nim přijel znovu a domáhal se toho, aby svědkyně dala K. spát do postele mezi ně, když to svědkyně odmítla, přesto chodil do pokoje pořád za nimi a chtěl mít její dceru vedle sebe. Když se obžalovaný domníval, že svědkyně usnula, ona sama, jak jednoznačně potvrdila, viděla, jednání obžalovaného, který její dceru odkrýval, sahal jí na zadek. Při tomto prvním incidentu to obžalovaný vysvětlil tím, že se spletl, ale svědkyně jej v následujících dnech znovu pozorovala a zjistila, že obžalovaný skutečně neustále chce, aby její dcera chodila svlečená, nejlépe úplně nahá a také viděla, že jí obžalovaný např. stahoval kraťasy, které měla na sobě. Po několika týdnech k nim obžalovaný přijel znovu, ukázal jí těžký černý předmět, který vypadal jako granát a tvrdil, že je to výbušnina, i když svědkyně mu nevěřila a domnívala se, že se jedná o atrapu. Následující den se obžalovaný znovu vrátil k nim domů, měl u sebe notebook, který nechal v obývacím pokoji zapnutý s hlasitou hudbou až nezl. K. vzbudil. Bezprostředně poté poslal svědkyni, aby šla do obchodu nakoupit, že bude K. hlídat. A. A. potvrdila, že když se vrátila z obchodu, byl obžalovaný s K. v ložnici a ukázal svědkyni mobil, na kterém měl nahráno, jak K. nahá seděla na šlapacím rotopedu a také jak ležela na

posteli nahá a měla roztažené nohy. Když mu svědkyně tento mobilní telefon vzala, začal jí obžalovaný vyhrožovat, že jestli věc oznámí, on sám celý byt vyhodí do vzduchu a pokud zavolá policii, něco jí udělá. Svědkyně tedy od tlaku na obžalovaného ustoupila, ale, jak sama potvrdila, on následně pořád chtěl po její dceři K., aby si sundala kalhotky, aby tancovala, aby mu svoje kalhotky dala na památku apod. Nakonec, když už byl pod vlivem alkoholu, tak se svědkyni přiznal, že ho vzrušují malé holčičky, ale že mu stačí, aby si na ně máknul, nebo aby k nim čuchnul, příp. aby je olíznul. A. A. uvedla, že od toho okamžiku měla strašný strach, že jim obžalovaný něco udělá, protože měla doma ten granát, o kterém obžalovaný řekl, že ho použije, a proto ihned věc na policii neoznámila. Následující den předala nezl. K. starším dětem D. a V. do pokojíku, aby ji hlídaly. V další části své výpovědi svědkyně uvedla, že se obžalovaný následující den domáhal sexuálního styku s ní, ale také toho, aby u toho byla nezl. K., aby na ni mohl sahat, což svědkyni vysvětlil tím, že mu to dělá dobře a bude víc sexuálně vzrušený. Následující den, tj. 26.1.2016, když přijela nejstarší dcera, jí svědkyně všechno řekla, ukázala jí granát a dcera B. se podívala i na notebook obžalovaného, v němž měly být fotografie o tom, jak on opravoval byt. Dcera tam však našla v jedné ze složek video, na kterém byla nezl. K. a obžalovaný, který ji rozděloval přirození, sahal jí na genitálie a také přítom říkal, aby to neřekla své matce, tedy svědkyni A. A.. Tato videa tam svědkyně se svojí dcerou viděly vlastně tři, ale nebyly schopny se na to detailně a opakovaně dívat, stejně jako syn D., který byl v té době doma a na jejich výzvu zahlédl pouze jedno video. A. A. uvedla také, že v další ze složek v notebooku byly fotografie holčiček od miminek až do věku 13 – 14 let a krátce poté svědkyně celou věc nahlásila na policii.

S výpovědi svědkyně V. A. koresponduje také výpověď její dcery **svědkyně B. T.**, vyslechnuté u hlavního líčení dne 17.1.2017. Tato svědkyně pouze potvrdila, že sice nebyla přítomna fyzickému napadení své matky ze strany obžalovaného, ale pouze viděla v notebooku obžalovaného ta videa a fotky malé K. Svědkyně sama nebyla přítomna tomu, když by se obžalovaný nevhodně k její sestře choval, ale podrobnosti se dozvěděla od své matky. Viděla asi tři nebo čtyři videa, na kterých byly fotografie nahých dívek ve věku od miminek až do 13 nebo 14 let a také video, na kterém obžalovaný vyrábí granát a mluví u toho.

S výpověďmi obou svědkyň pak koresponduje i výpověď **svědka D. A.**, syna svědkyně V. A.. Tato svědecká výpověď byla u hlavního líčení dne 17.1.2017 čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu. Svědek v přípravném řízení dne 15.2.2016 (č.l. 135-137), po zákonném poučení, uvedl, že sám osobně sice nebyl přítomen žádnému nevhodnému chování obžalovaného vůči jeho sestře K., ale potvrdil, že se s ní chtěl obžalovaný koupat a vždycky, když byl u nich na návštěvě, K. byla polonahá a běhala doma jen v kalhotkách. Svědek D. A. také osobně viděl na počítači obžalovaného video, na kterém byl obžalovaný s jeho sestrou K. a sahal jí přítom na přirození. Svědek sám uvedl, že to bylo tak hrozné, že se na to dál nemohl dívat. U nich doma měl obžalovaný předmět, který připomínal granát, ale svědkovi samotnému ho obžalovaný neukazoval. D. A. rovněž potvrdil, že obžalovaný psal jeho matce, tj. svědkyni A. A., hrozné zprávy, ve kterých ji např. vyhrožoval, že ji zabije apod.

S výpověďmi těchto svědků souvisí dále věcné důkazy a odborná expertiza. Především **Protokolem o vydání věci** (č.l. 211) bylo prokázáno, že svědkyně A. A. vydala orgánům činným v přípravném řízení dne 26.1.2016 notebook HP 255, včetně příslušenství s tím, že se jedná o notebook obžalovaného M. F., který jej zanechal u nich doma, aby jej svědkyně

užívala a ona v notebooku našla videozáznamy zachycující zneužívání její dcery K. obžalovaným M. F..

Protokolem o vydání věci ze dne 26.1.2016 (č.l. 213) pak bylo prokázáno, že obžalovaný M. F. vydal orgánům činným v přípravném řízení svůj mobilní telefon HUAWEI, včetně SIM karty a paměťové karty. Oba věcné důkazy, včetně dalších důkazů zajištěných v místě bydliště obžalovaného (viz č.l. 100-127) byly podrobeny odbornému zkoumání. **Znaleckým posudkem z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika** (č.l. 230-249) byla zpřístupněna data uložená na notebooku HP 255 a paměťové kartě v mobilním telefonu HUAWEI, která byla zálohována na samostatném datovém nosiči DVD (č.l. 249). Dalším znaleckým posudkem (č.l. 256-276) pak byla zpřístupněna data uložená na pevných discích, CD a DVD nosičích, notebooku a stolním počítači, flashdiscích a dalších nosičích zajištěných při domovní prohlídce.

Významným věcným důkazem byla data zajištěná v notebooku HP 255, který vydala svědkyně A. A. a v mobilním telefonu HUAWEI, který vydal sám obžalovaný M. F.. Především bylo prokázáno, že ve složce č. 1 byly uloženy stovky fotografií nezletilých dětí ve věku od novorozenců až po mladistvé. Prakticky všichni byli nazí nebo minimálně s obnaženými genitáliemi a fotografie byly pořízeny tak, že uvedené osoby byly v sexuálně vyzývavých pozicích, některé dívky byly fotografovány při felaci nebo cunnilingu, když na jiných fotografiích byla zachycena dívčí přirození nebo dokonce mladík s obnaženým penisem. Dvě fotografie nahých, zjevně nezletilých dívek, obsahuje také složka č. 3, v níž jsou dále významné videozáznamy sloužící k prokázání trestněprávně významného jednání obžalovaného. Nezl. K. L. se týká především videozáznam ze dne 28.12.2015 v délce 02,11 min., na kterém je nezletilá oblečena do zeleného trička, následně zajištěného v průběhu přípravného řízení (viz č.l. 217) a na zbytku těla zcela nahá. Nezl. K. leží na sedací soupravě a videozáznam obsahuje záběr na její genitálie, roztažené nohy a je na záznamu zjevná i mužská ruka, která sahá na její přirození. Mužský hlas současně nabádá nezletilou, aby se dokonce sama osahávala a vyzývá ji k tomu, aby udělala sexuálně vyzývavou pózu, tj. vystrčila zadek nebo zvedla nohu. Tento muž dokonce nezletilé dívce slibuje velkou živýkačku a také ji vyzývá, aby se zkusila vyčůrat. Ze stejného dne, tj. 28.12.2015 je další videozáznam v délce 4,17 min. na němž je opět nezl. K. L. a je zcela zřetelně slyšitelný mužský hlas, který ji vyzývá, aby šla za ním, avšak osoba, která takto mluví, vidět není, neboť na záznamu jsou patrné pouze obnažené mužské nohy. Objektív je nadále namířen na dívčí genitálie a záznam je doprovázen komentářem mužského hlasu se slovy „jak ju máš pěknou a voňavou, otevři ji, ona mlaská“. Na videu je rovněž zcela zřetelné, že mužská ruka nezl. K. roztahuje pysky genitálií, hladí ji po zadečku a mužský hlas říká: „neřekneš to mamce, že ne, něco ti koupím hezkýho za to, co si budeš přát, něco krásnýho ti koupím ..., můžu tě lízat trochu ..., jde máma, ticho!“.

Významná jsou rovněž data, která byla zajištěna z mobilního telefonu zn. HUAWEI. V jedné složce je šest fotografií nezl. K. L. z 29.11.2015 zachycené pouze v kalhotkách a tričku, ale také zcela nahé. Na jedné z fotografií nezl. K. sedí na rotopedu, přičemž tato fotografie, podle údajů zde uvedených, měla být pořízena 24.1.2016 v 09.40 hod. a následně fotografie jejího přirození měla být pořízena téhož dne v 09.55 hod. Z téhož dne jsou rovněž další fotografie zachycující zadeček nezl. K. L. pouze v kalhotkách. Videozáznam pořízený tímto mobilním telefonem, o kterém zjevně hovořila svědkyně A. A., zachycuje nezl. K. po dobu 07,25 min. sedící nahou na rotopedu. Ze zvukové nahrávky tohoto videa je pak patrné, že obžalovaný M. F. ji opakovaně vyzývá, aby zvedla nohu tak, aby jí bylo vidět přirození,

keré označuje přiměřeně věku nezletilé jako „pipinu“ a chce po ní také, aby si „pipinu“ sama roztáhla. Na videu je viditelné, že si nezletilá lehne na zem a obžalovaný ji znovu vyzývá, aby roztáhla nohy, aby si roztáhla pysky rukou tak, aby to bylo na videu vidět, aby vystrčila zadeček a dokonce ji sám hladí po zadečku a opětovně ji vyzývá, aby si lehla a zvedla nohu tak, aby bylo vidět její pipinu nebo aby kroutila prdelkou, že je to sexy.

Také nezl. K. L., nar. XXXX, se podrobila lékařskému vyšetření dne 27.1.2016, což je prokázáno lékařskou zprávou (č.l. 392). Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že při vyšetření nezl. poškozené nebyly na jejím těle zjištěny žádné známky násilí a také její genitál byl zcela klidný bez hematomu a poranění, přičemž hymen je intaktní.

V průběhu hlavního líčení byla v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu čtena také svědecká výpověď svědkyně L. K., vyslechnuté v přípravném řízení dne 10.2.2016 (č.l. 150). Svědkyně využila svého práva a jako tehdejší přítelkyně obžalovaného ve věci odmítla vypovídat. Ze zachycené SMS komunikace mezi touto svědkyní a obžalovaným však lze dovodit, že svědkyně si byla vědoma zájmu obžalovaného o nezl. K. L., resp. o sexuálním zájmu obžalovaného o jiné nezletilé děti. Tato SMS komunikace byla zajištěna rovněž v mobilním telefonu, který vydal sám obžalovaný.

Bez většího důkazního významu zůstala odborná expertiza, při níž bylo podrobeno zkoumání zajištěné dětské zelené tričko, do kterého byla na videozáznamech oblečena nezl. K. L.. Odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky (č.l. 272-273) bylo prokázáno, že mikroskopickým vyšetřením nebyla na tričku prokázána přítomnost spermatu.

Závěrečná část skutkového děje popsána pod bodem 4. výroku rozsudku je prokazována kromě částečného doznání především shora rozebranou výpovědí svědkyně V. A., s ní korespondujícími svědeckými výpověďmi B. T. a D. A. a především dalšími důkazy, které svědčí o nálezu a charakteru výbušného systému, který obžalovaný použil. Shora je také poukázáno na videozáznam zajištěný v mobilním telefonu, resp. počítači obžalovaného, na kterém obžalovaný sám zachytil, jak nástražný výbušný systém vyrábí.

Protokolem o ohledání místa činu, tj. bytu v domě čp. XXXXX na ulici XXXXX, který obývala A. A. se svými nezletilými dětmi (č.l. 4-5) bylo prokázáno, že ohledání bylo provedeno 26.1.2016 v době od 16.10 do 18.35 hod. Na místě byl zajištěn nástražný výbušný systém ve formě trubkové bomby se zápalnicí, a to na polici nad lednicí v kuchyni. Kromě toho byla zajištěna i plastová nádoba s černou sypkou látkou, která se nacházela na horním odkládacím prostoru na lednici v kuchyni. Místo nálezu obou věcných stop označených jako V1 a V2 je zachyceno jednak na připojeném plánku (č.l. 6) a zejména na fotodokumentaci, která byla při ohledání bytu pořízena (č.l. 7-12). Jedná se především o fotografie č. 21-33, které zachycují nástražný výbušný systém, nacházející se na volně přístupném místě v kuchyni, včetně krabice s černou sypkou hmotou. Na fotodokumentaci je zajištěno také místo nálezu notebooku HP 255, který vydala A. A. orgánům činným v přípravném řízení, neboť v něm byly uloženy soubory s fotografiemi a videozáznamy, které měly důkazní význam pro skutek popsany pod bodem 3. výroku rozsudku (viz foto č. 9-19).

Odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví chemie, fyzikální chemie (č.l. 376-379) bylo prokázáno, že v obou vzorcích zajištěných z předložených stop č. 1 (trubková bomba) a č. 2 (plastová nádoba s černou sypkou látkou) byla zjištěna velmi

pravděpodobně směs černého střelného prachu, chlorečnanu draselného a práškového hliníku společně se sulfidem antimonu, pravděpodobně antimonitým a stopami amonných iontů. Černý střelný prach je prakticky nejstarší výbušninou, kterou je možné zařadit mezi střeliviny i trhaviny. Černý střelný prach lze považovat v podstatě za pyrotechnickou slož, obsahující oxidovadlo a hořlaviny. Chlorečnan draselný je silné oxidovadlo a má tedy využití v pyrotechnických složích jako látka oxidující. Práškové kovy a sulfid antimonitý jsou užívány v pyrotechnických složích jako látky hořlavé, tj. hořlaviny. Dusičnan amonný, který také nelze vyloučit v uvedené směsi je podobně, jako chlorečnan draselný, oxidační činidlo. Celkově lze shrnout, že obě stopy shodně obsahují směsný materiál odpovídající svým složením tzv. pyrotechnickým složím, které náleží mezi výbušniny a jejichž hlavními charakteristickými komponentami jsou obecně oxidovadla a hořlaviny vedle dalších možných příměsí.

Odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, s rozsahem znaleckého oprávnění pyrotechnika, munice a výbušniny (č.l. 382-389) pak bylo prokázáno, že předložená **stopa č. 1 je nástražný výbušný systém** s fragmentačním účinkem, který **má účinek s charakteristikou hromadně účinné zbraně** (ručního granátu). Nástražná výbušná zařízení spadají do definice munice uvedené v bodu č. 4, části druhé, Přílohy zákona č. 119/2002 Sb. zákona o zbraních. Nabývání vlastnictví a držení munice je upraveno v příslušných ustanoveních tohoto zákona. Za významné považuje nalézací soud závěry tohoto odborného zkoumání spočívající v tom, že provedenou funkční zkouškou bylo zjištěno, že **obě zkoumané stopy č. 1 a 2 byly plně funkční**. Způsob aktivace tohoto nástražného výbušného systému je pomocí časového roznětu – zápalnice, po jejímž zapálení došlo po uplynutí 44 sekund k iniciaci NVS a rozletu 8 ks fragmentů do okolí.

Významnými důkazy k této části skutkového děje, tj. k výrobě nástražného výbušného systému obžalovaným, což ostatně sám doznal, jsou také listinné důkazy – **doklady o nákupu jednotlivých chemikálií** samotným obžalovaným. Jedná se o tři objednávky, resp. tři faktury vystavené firmou XXXXX, pro obžalovaného M. F. v období od 26.10.2015 do 29.12.2015. Z těchto listinných důkazů bylo zjištěno, že obžalovanému byl doručen chlorečnan draselný, chloristan draselný, sulfid amonitý, dusičnan barnatý a další chemikálie, které jsou zde přesně specifikovány a které zcela zjevně sloužily k výrobě tohoto nástražného výbušného systému.

Skutečnost, že obžalovaný M. F. nebyl držitelem žádného zbrojního průkazu a nemohl tedy ani zajištěný nástražný výbušný systém legálně držet, neboť mu nebyla poskytnuta výjimka k držení zbraně kategorie A byla prokázána **zprávou Policie ČR**, neboť v informačních systémech policie byla provedena lustrace.

B. Hodnocení důkazů, právní kvalifikace

Na základě shora provedeného dokazování dospěl nalézací soud **k závěru**, že **skutkový děj byl ve všech čtyřech částech prokázán prakticky v plném rozsahu obžaloby**. Důkazy, shromážděné v přípravném řízení v souladu s procesními předpisy a provedené u hlavního líčení, považoval nalézací soud za zcela dostatečné, aby mohl skutkový děj ustálit do podoby, která je nezbytná pro jeho rozhodnutí. **Ostatně procesní strany**, tj. státní zástupkyně, ani obžalovaný, resp. jeho obhájce, v závěru dokazování, provedeného u hlavního líčení

17.1.2017 jiné důkazní návrhy neučinily. V průběhu hlavního líčení neshledal nalézací soud u žádného z provedených důkazů takové závažné, zejména procesní nedostatky, které by znamenaly nemožnost zařadit tento důkaz do řetězce důkazů, prokazujících vinu obžalovaného. Rovněž z hlediska věrohodnosti každého z provedených důkazů, lze v souhrnu konstatovat, že nebyl opatřen a proveden žádný důkaz, který by nalézací soud musel, byť částečně, hodnotit jako nevěrohodný. Celkově tak soud uzavřel, že důkazy byly opatřeny procesně řádným způsobem a věrohodnost žádné ze svědeckých výpovědí, svědků slyšených u hlavního líčení, resp. v přípravném řízení, stejně jako věrohodnost znaleckých posudků a odborných expertiz včetně listinných důkazů, nebyla nikterak zpochybněna. Zvláštní pozornost věnoval nalézací soud pochopitelně samostatnému hodnocení klíčového důkazu, kterým byla svědecká výpověď svědkyně nezl. K. V., resp. její sestry K. V., což je rozebráno shora. Nalézací soud proto považuje za nadbytečné následně hodnotit každý z provedených důkazů, neboť z hlediska procesní využitelnosti, ani z hlediska věrohodnosti nebyly u důkazů provedených u hlavního líčení shledány žádné odlišnosti.

Trestné jednání obžalovaného M. F. popsané v bodech 1. a 2. výroku rozsudku je z pohledu formálních znaků objektivní stránky zločinu znásilnění velmi podobné a v jednotlivých bodech obžaloby se odlišuje především časovým obdobím a osobami poškozených, resp. četností a intenzitou útoků. Lze rekapitulovat, že trestněprávně významným způsobem jednal obžalovaný M. F. vůči nezl. K. V. v průběhu roku 2011, a to minimálně jedenkrát, zatímco jednání obdobného charakteru se vůči nezl. K. L. dopouštěl opakovaně v období od října 2015 do 25.1.2016. Zásadní odlišnost trestného jednání obžalovaného vůči každé z nich našla odraz v naplnění formálního znaku kvalifikované skutkové podstaty § 185 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku pouze v bodě 1. výroku rozsudku. Trestné jednání obžalovaného M. F. spočívalo v tom, že v roce 2011 nejméně jedenkrát **zneužil bezbrannosti** své nezl. dcery K. V., nar. XXXXX (tj. dítěte ve věku cca 5 – 6 let) a v období října 2015 až 25.1.2016 dokonce opakovaně **zneužil bezbrannosti** nezl. K. L., nar. XXXXX (tj. nezl. dítěte ve věku cca 3,5 roku), a to vždy v době, kdy měl každé z těchto dětí na starosti, aby je hlídal, tedy vykonával nad nimi dozor. Ani jedna z nezletilých poškozených nebyla vzhledem k svému věku schopna projevit svou vůli, pokud jde o pohlavní styk s obžalovaným a přiměřeně klást odpor (R 43/94). Duševní a rozumové schopnosti každé z poškozených nebyly na takové úrovni, aby byla schopna tuto zcela nepředvídanou situaci, tj. sexuálně motivované jednání obžalovaného vyhodnotit a účinně na ni reagovat. Obě nezletilé poškozené se zcela zjevně nacházely ve stavu psychické bezbrannosti a logicky ani jedna z nich nemohla mít sama od sebe zájem o jakékoliv sexuální praktiky obžalovaného. Pokud snad svůj odpor vůči takovému chování obžalovaného dávaly najevo (nezl. K. V. zejména pláčem a odmítáním otce znovu navštěvovat, nezl. K. L. jen dílčím a zjevně zcela dětským způsobem, tj. pláčem, prokazatelně zachyceným na videonahrávce, pořízené obžalovaným), jednalo se z jejich strany spíše o pudovou reakci, nikoliv o racionální a uvědomělý odpor, vůči sexuálně motivovanému jednání obžalovaného. Obžalovaný M. F. **jednal** tak, že nezl. K. L. opakovaně hladil přes kalhotky na genitáliích a zadečku, když kalhotky neměla, vyzýval ji k pózování, k roztažení nohou, vystrčení zadku, nabádal ji, aby šla za ním, když sám byl zcela obnažený, že jí chce něco ukázat, zejména ji osahával na genitáliích, roztahoval jí pysky a také ji chtěl lízat přirození, k čemuž nedošlo. Obdobně jednal obžalovaný i vůči nezl. K. V., kterou nahou položil na postel, avšak této poškozené dokonce přirození lízal. Vůči oběma nezletilým poškozeným se obžalovaný dopustil **pohlavního styku**, kterým se podle ustálené soudní praxe rozumí jakýkoliv způsob ukájení sexuálního pudu na těle jiné osoby. Takové

jednání obžalovaného směřovalo k jeho vlastnímu pohlavnímu uspokojení. Obžalovaný tak obě nezletilé poškozené k pohlavnímu styku **donutil tím, že zneužil jejich bezbrannosti.** V případě nezl. K. V. (ad 1.) jednání obžalovaného lze kvalifikovat jako **pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží.** Při jeho realizaci došlo k situaci srovnatelné se souloží, neboť do pohlavního orgánu poškozené sice nepronikl pohlavní úd obžalovaného, ale tato situace byla simulována jiným mechanismem, tj. jazykem, což navozovalo stejnou situaci, resp. stejný účinek. Obě poškozené, tj. nezl. K. V. i nezl. K. L. byly v té době nejen **děti** (tj. osoby mladší 18 let), ale byly dokonce osoby **mladší 15 let.** Takto byly naplněny formální znaky objektivní stránky vyžadované v ustanovení § 185 odst. 1, 3 písm. a) v případě obou skutků a v případě skutku popsáného pod bodem 1. dokonce formální znaky kvalifikované skutkové podstaty podle odst. 2 písm. a), tj. spáchání činu pohlavním stykem způsobem srovnatelným se souloží.

V přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalovaného, jak v bodě 1., tak i v bodě 2. výroku rozsudku byl porušen zájem společnosti na ochraně práva člověka (nezl. K. V. a nezl. K. L.) na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě. Tento zájem společnosti je **objektem**, tj. zájmem chráněným ustanovením § 185 trestního zákoníku, označeným jako zločin znásilnění.

Trestné jednání obžalovaného M. F., popsané **v bodě 3.** výroku rozsudku, velmi úzce souviselo s jeho jednáním popsáným pod bodem 2., a to především v té části, která se týkala nezl. K. L.. Tato část skutkového děje je v souběhu (časovém, místním i předmětu útoku, tj. osobě poškozené) s jednáním obžalovaného popsáným pod bodem 2. výroku rozsudku. Obžalovaný M. F. totiž jednal nejen tak, že nezl. K. L. hladil přes kalhotky na genitáliích, hladil ji na zadečku, vyzýval ji k pózování, roztažení nohou, vystrčení zadku, nabádal ji, aby za ním šla, když sám byl zcela obnažený, avšak chtěl jí něco ukázat, roztahoval jí pysky apod., jak je popsáno v bodě 2. výroku rozsudku, ale také spočívalo v tom, že při těchto sexuálních praktikách s nezl. K. L. **pořizoval obrazové, resp. filmové nahrávky na svůj mobilní telefon zn. Huawei U 8815.** Prokazatelně tak obžalovaný M. F. **zneužil** nezl. K. L., tj. **dítě** ve věku cca 3,5 roku k výrobě **pornografického díla.** Vedle toho obžalovaný na svém notebooku zn. HP 255 černé barvy **přechovával velké množství, doslova několik stovek fotografií,** na nichž jsou vyobrazeny blíže neustanovené děti. Jedná se o děti, vizuálně zcela nepochybně, ve věku od novorozenců do věku mladistvých, tj. všechny mladší 18ti let. Tyto fotografie však nejsou běžnými, společensky akceptovatelnými fotografiemi dětí, ale **každé z dětí je na fotografii vyobrazeno obvykle s obnaženým přirozením a v poloze vyzývavě předvádějící svoje pohlavní orgány,** ať už dívčí nebo chlapecké. Vzhledem k celkovému charakteru fotografií lze nepochybně konstatovat, že se jedná o **sexuálně dráždivé snímky,** které obžalovaný dílem vyrobil sám a dílem minimálně přechovával za účelem uspokojení svých sexuálních potřeb. Obžalovaný přechovával fotografie a filmové záběry, mající charakter dětské pornografie tzv. **jiným obdobně účinným způsobem,** jako je např. veřejně přístupná počítačová síť. Sám potvrdil, že takovým způsobem několik stovek fotografií získal, údajně od neznámého muže z Německa, ale zejména je přechovával ve svém notebooku tak, že **byly volně přístupné.** To prokázaly výpovědi svědků V. A., B. T. i D. a A. a ostatně to koresponduje i s jeho diagnózou, stanovenou soudní znalkyní, tj. sexuální deviací – neúplnou sexualitou. Soudní znalkyně mimo jiné uvedla, že sexualita obžalovaného je neúplná v tom smyslu, že nerozlišuje věk objektů svého sexuálního zájmu a také nemá vlohy pro namlouvání.

V přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalovaného M. F., popsaným pod bodem 3. výroku rozsudku, byl poškozen zájem společnosti na ochraně mravního vývoje dětí a také na ochraně těchto dětí před jejich zneužíváním. Tento zájem společnosti je **objektem** přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií ve smyslu ustanovení § 192 trestního zákoníku. Obdobný zájem společnosti, včetně svobody rozhodování dětí, je pak chráně ustanovením § 193 trestního zákoníku, jako **objekt** přečinu zneužití dítěte k výrobě pornografie.

Rovněž v případě skutkového děje popsaného pod **bodem 4.** výroku rozsudku se obžalovaný M. F. dopustil souběhu dvou trestných činů. Jeho **trestné jednání** spočívalo nejdříve v tom, že bez toho, že by byl držitelem příslušného **zbrojního průkazu nebo jiného oprávnění k držení a nošení zbraní a střeliva**, tj. prokazatelně **bez povolení sám vyrobil** ruční granát ve formě trubkové bomby (o velikosti 127 mm, průměru 57 mm se zápalnicí délky 310 mm, o hmotnosti 1030 g s náplní o hmotnosti 114 g). Tato trubková bomba byla hodnocena jako nástražný výbušný systém s fragmentačním účinkem s tím, že má charakter **zbraně hromadně účinné**. Pro úplnost lze konstatovat, že zbraní hromadně účinnou se rozumí taková zbraň, která při obvyklém použití je způsobilá současně usmrtit více lidí nebo jim způsobit těžkou újmu na zdraví.

Poté, co obžalovaný takovou zbraň vyrobil, o čemž si ostatně sám pořídil i obrazový záznam, ji převezl do bytu své tehdejší přítelkyně V. A. a následně s poměrně krátkým časovým odstupem ji použil k zesílení svých výhrůzek, směřovaných vůči A. A.. A. A. totiž zjistila, že obžalovaný M. F. projevuje sexuální zájem o nezletilé děti a dokonce konkrétně i o její dceru K., nar. XXXX. Krátce po tomto zjištění V. A. začal obžalovaný M. F. **jednat znovu trestněprávně významným způsobem**, a to tak, že použil **pohrůžky násilí**, tedy A. A. vyhrožoval, že ona dopadne špatně, že jí něco udělá a vyhrožoval jí také, že uvedený granát, tj. **zbraň** použije, neboť vyhodí její byt do vzduchu. Výhrůžky obžalovaného směřovaly k tomu, aby A. A. neoznámila jeho sexuální deviaci a sexuálně motivované chování, zejména vůči nezletilé dceři K. na policii. Obžalovaný takto **vzbudil strach v A. A.** (zejména obavy o její život i život jejích dětí), tak že jmenovaná, **jako svědkyně, opominula** okamžitě učinit trestní oznámení a učinila tak až s jistým časovým odstupem. V souvislosti s touto částí skutkového děje, považuje soud za nezbytné reagovat i na obhajobu obžalovaného, který pouze v této části svoje jednání bagatelizoval, když popíral výhrůžky vůči A. A.. Soud však považoval za rozhodující důkaz právě tuto svědeckou výpověď, která koresponduje s dalšími shora rozebranými důkazy. Výpověď svědkyně je věcná, logická a soud neměl důvodu pochybovat o tom, že svědkyně byla zaskočená nejen sexuálně deviantním chováním obžalovaného vůči ní samotné, ale zejména vůči její 3,5 leté dceři. Pokud jí obžalovaný svojí sexuální deviaci potvrdil a požadoval po ní, aby věc neoznámila na policii, pak **měla svědkyně oprávněně strach z obžalovaného**, zejména z jeho jakéhokoliv budoucího chování vůči ní i nezletilé dceři. Tento strach byl zásadně a oprávněně zesílen za situace, kdy svědkyně věděla, že obžalovaný vyrobil bombu, kterou měl uloženou v jejím bytě v kuchyni. V takové situaci je zcela pochopitelné, že stačily běžně pronesené výhrůžky ze strany obžalovaného, bez toho, že by byly doprovázeny agresivním křikem nebo dokonce fyzickým napadením, aby měla A. A. důvodné obavy o svůj život i život svých dětí. To vše svědkyni vedlo k odložení oznámení na policii.

V přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalovaného M. F., popsaným pod bodem 4. výroku rozsudku, byl především porušen zájem společnosti na ochraně

bezpečnosti lidí proti možnému ohrožení jejich života a zdraví, které vyplývá z nekontrolovaného držení, nošení nebo výroby střelných zbraní, jejich hlavních částí nebo dílů, střeliva a výbušnin, což je chráněný společenský zájem, tedy **objekt zločinu nedovoleného ozbrojování podle § 279 trestního zákoníku**. Vedle toho obžalovaný svým jednáním porušil i zájem společnosti na ochraně svobodného rozhodování člověk (V. A., jako svědkyně trestného činu, spáchaného obžalovaným), aby tento trestný čin mohla okamžitě oznámit. Uvedený zájem společnost je **objektem zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), e) trestního zákoníku**, neboť obžalovaný k zesílení své pohružky použití násilí použil zbraně, a to dokonce zbraně hromadně účinné.

Vedle shora rozebraných znaků objektivní stránky (tj. jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi) i znaků objektu v případě všech shora uvedených šesti skutkových podstat trestných činů se nalézací soud pochopitelně podrobně zabýval také tím, zda byly naplněny další z formálních znaků každé skutkové podstaty, tj. **znaky subjektu a subjektivní stránky**.

Mezi podstatné **znaky subjektu** patří **věk pachatele** a jeho **příčetnost**. Podmínkou trestní odpovědnosti je fakt, že pachatel v době spáchání trestného činu dovršil patnáctý rok věku. Tato podmínka u obžalovaného **M. F.** nepochybně naplněna byla, neboť obžalovaný byl dokonce **pachatelem zletilým**.

Dalším znakem subjektu je příčetnost, když tato podmínka je v trestním zákoníku vymezena v ustanovení § 26 negativně, a to tak, že kdo pro duševní poruchu v době spáchání činu nemohl rozpoznat jeho protiprávnost nebo ovládat své jednání, není za tento čin trestně odpovědný.

Významným důkazem sloužícím k posouzení znaku příčetnosti a také podmínek trestní odpovědnosti obžalovaného **M. F.** byl **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie včetně doplňku** (č.l. 336-351, 355-360), který k otázce duševního stavu obžalovaného **M. F.** zpracovala ve stádiu přípravného řízení **soudní znalkyně MUDr. Ž. H.** Tato znalkyně byla také osobně vyslechnuta u hlavního líčení dne 17.1.2017 a na svých znaleckých závěrech setrvala. Po vyšetření obžalovaného **M. F.** dospěla soudní znalkyně k závěru, že obžalovaný v době spáchání trestného jednání **trpěl duševní poruchou, smíšenou poruchou osobnosti s disociálními, s histriónskými rysy a zneužíváním alkoholu, s incipientními známkami závislosti na alkoholu** a velmi rizikovým chováním v alkoholových ebrietách. Obžalovaný **trpí sexuální deviací**, a to tzv. **neúplnou sexualitou**, která je neúplná v tom smyslu, že nerozlišuje věk objektů svého sexuálního zájmu a nemá vlohy pro namlouvání. V době spáchání trestného činu **mohl obžalovaný rozpoznat protiprávnost svého jednání, avšak své jednání mohl ovládat podstatně sniženě, právě v důsledku neúplné sexuality**. Případné ebriety v inkriminovaných dobách snížily jeho ovládací schopnosti jen nepodstatně, neboť se nejednalo o patické ani komplikované opilství. V rámci své výpovědi u hlavního líčení soudní znalkyně upřesnila, že **ovládací schopnosti, které byly snižené z důvodu neúplné sexuality, byly snižené podstatně, avšak nebyly vymizelé**. Ke snížení těchto ovládacích schopností došlo právě z důvodu neúplné sexuality, která se aktivuje naráz v genitogenitální části, a proto je hůř ovladatelná. Sama znalkyně by ovládací schopnosti zařadila zhruba do poloviny v rámci intervalu mezi úplně vymizelými a úplně zachovalými. V průběhu zpracování znaleckého posudku znalkyně měla k dispozici také posudky týkající se duševního stavu obžalovaného z roku 2008 a propouštěcí zprávu z PL Brno – Černovice, kde se **M. F.** pokoušel, byť neefektivně o protialkoholní léčení. Stran

aktuálního zdravotního stavu obžalovaného znalkyně uvedla, že jej vyšetřovala po několika dnech vazby, kdy akutní abstinenční příznaky po určité době abstinence odezněly. Kromě toho zjistila u obžalovaného známky obecné agresivity, která se projevila v jeho agresivním chování vůči příbuzným, zejména dětem a manželce. U obžalovaného byla diagnostikována neúplná sexualita, které teoreticky nevadí nějaké agresivní projevy. Agresivita tedy při takové diagnóze nemusí být zjištěna, ale na druhou stranu ani stanovení diagnózy nebrání. Pobyt obžalovaného M. F. na svobodě je, podle závěrů soudní znalkyně, nebezpečný, neboť bez adekvátní léčby by mohl opět hledat dětské objekty k potřebné realizaci vlastní neúplné sexuality. Soudní znalkyně navrhla uložení ochranného sexuologického léčení, ale i léčení protialkoholního, a to v ústavní formě. U hlavního líčení však zdůraznila, že klade důraz na léčení sexuologické.

Na základě těchto důkazů tedy znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie včetně jeho doplňku, jakož i na podkladě osobního výsledku znalkyně u hlavního líčení nalézací soud uzavřel, že obžalovaný M. F. nebyl v době spáchání trestného jednání pachatelem nepřičetným, neboť nenaplnil podmínky ustanovení § 26 trestního zákoníku, podle něhož kdo pro duševní poruchu v době spáchání činu nemohl rozpoznat jeho protiprávnost nebo ovládat své jednání není za tento čin odpovědný. Z negativního vymezení základní podmínky trestní odpovědnosti pak lze dovodit, že pachatelem plně přičetným je ten, kdo naopak byl schopen v plném rozsahu rozpoznat protiprávnost svého jednání a své jednání ovládat, a to v době spáchání činu. V případě obžalovaného M. F. se však zcela zjevně nejednalo o žádnou z těchto krajních alternativ přičetnosti, ale obžalovaný byl pachatelem jednajícím ve stavu zmenšené přičetnosti ve smyslu ustanovení § 27 trestního zákoníku. Podle citovaného zákonného ustanovení kdo pro duševní poruchu v době spáchání činu měl podstatně sníženou schopnost rozpoznat jeho protiprávnost nebo ovládat své jednání je zmenšeně přičetný. Soudní znalkyně opakovaně a jednoznačně uvedla, že obžalovaný M. F. v době spáchání činu trpěl duševní poruchou. Podle § 123 trestního zákoníku se duševní poruchou rozumí, mimo duševní poruchy, vyplývající z duševní nemoci i hluboká porucha vědomí, mentální retardace, těžká asociální porucha osobnosti nebo jiná těžká duševní nebo sexuální odchylka. Právě poslední zmíněnou těžkou duševní nebo sexuální poruchou se mj. rozumí sexuální deviace, kterou obžalovaný M. F. trpí v podobě tzv. neúplné sexuality, při které nerozlišuje věk objektů svého sexuálního zájmu a nemá vlohy k namlouvání. V obecné rovině se sexuální deviací rozumí závažné sexuální poruchy chování neorganického původu, v důsledku kterých je výrazně ovlivněno volní a rozumové rozhodování jedince a ten následně není schopen buď vůbec anebo částečně kontrolovat a ovládat své sexuální pudy a prožitky.

Nalézací soud tedy uzavřel, že obžalovaný M. F. byl v době spáchání rozsáhlého trestného jednání vzhledem k svému věku i duševnímu stavu pachatelem jednajícím ve stavu zmenšené přičetnosti ve smyslu ustanovení § 27 trestního zákoníku, i když podmínku věku, vymezenou v ustanovení § 25 trestního zákoníku naplnil bez výhrad.

Subjektivní stránka, jako další z formálních znaků kteréhokoliv trestného činu, v sobě zahrnuje také znaky týkající se psychiky pachatele. Obligatorním znakem subjektivní stránky je zavinění, které je nezbytné pro naplnění každé skutkové podstaty trestného činu. Trestní odpovědnost fyzických osob je v právním řádu konstruována jako odpovědnost subjektivní, tj. odpovědnost za zaviněné jednání. Zavinění je nutno chápat jako vnitřní psychický vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu, zejména k objektu a

objektivní strážce. Zavinění v sobě zahrnuje složku intelektovou (vnímání, vědění pachatele) a složku volní (chtění nebo srozumění čili rozhodnutí pachatele jednat určitým způsobem se znalostí podstaty věci).

Při hodnocení zavinění obžalovaného M. F., a to u každé z užitých šesti skutkových podstat, vycházel nalézací soud především z důkazů provedených u hlavního líčení, které prokazovaly skutkový děj popsáný ve výroku rozsudku, zejména jednání obžalovaného. Soud rovněž vycházel ze znaleckého posudku, který se týkal duševního stavu obžalovaného. Předně bylo prokázáno, že obžalovaný byl schopen rozpoznat společenskou škodlivost svého jednání. Jeho ovládací schopnosti byly sice snižené, nikoliv však vymizelé tak, aby vylučovaly závěry o jeho trestní odpovědnosti. Prokazatelně obžalovaný znal věk poškozené nezl. K. V., která byla jeho dcerou a stejně tak znal věk nezl. K. L., neboť od pohledu se jednalo o velmi malé dítě. V obou případech obžalovaný věděl, že jeho biologická dcera mu byla svěřena do krátkodobé péče, v rámci předem dohodnutého styku, za souhlasu matky, která ji měla v trvalé péči. V případě nezl. K. L. zcela nepochybně věděl, že byť krátkodobě, přesto je povinen se o nezletilou postarat na dobu, kdy její matka odešla, a to zejména když samotnou A. A. právě obžalovaný poslal na nákup, zjevně proto, aby mohl s nezletilou zůstat sám. Rovněž není sporu o tom, že obžalovaný věděl, jaká jsou zásadní morální pravidla, tedy že obecně nejen nemůže nutit ženu k pohlavnímu styku proti její vůli, ale zejména se sexuálně motivovaným jednáním nemůže chovat vůči nezletilým dětem ve věku cca 3,5 a 5,5 roku. Stejně tak není pochyb o tom, že obžalovaný M. F., dokonce jako bývalý příslušník policie, věděl, že jakékoliv sexuálně motivované chování vůči nezletilým dětem, včetně výroby a přechovávání dětské pornografie je trestné. Aktivní, cílené a opakované jednání obžalovaného, v podrobnostech popsáné především pod body 1., 2. a 3. výroku rozsudku, směřující vůči nezl. K. V., nezl. K. L. a směřující také k držení několika stovek fotografií s dětskou pornografií a dokonce k dílčí výrobě takového pornografického materiálu prokazatelně svědčí o tom, že se obžalovaný takového jednání dopustit chtěl. Nalézací soud proto, shodně s obžalobou, kvalifikoval jeho zavinění jako přímý úmysl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, a to ve vztahu k trestným činům znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, resp. 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, jakož i ve vztahu k přečinům zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku. Není sporu o tom, že znaky zavinění ve formě přímého úmyslu byly naplněny v případě trestných činů dle § 185 a 192 nejen v rovině základní skutkové podstaty (dvojnásobně § 185 odst. 1 a § 192 odst. 1 trestního zákoníku), ale byly naplněny i v rovině kvalifikované skutkové podstaty, tj. ve vztahu k okolnostem podmiňujícím použití vyšší trestní sazby. Obžalovaný M. F. prokazatelně věděl, že nezletilé poškozené K. V. a K. L. jsou dětmi mladšími patnácti let (§ 185 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku v případě bodu 1. a 2. výroku rozsudku) a stejně tak věděl, že jeho jednání (lízání přirození nezletilé K. L. za účelem jeho sexuálního uspokojení) je považováno za způsob srovnatelný se souloží (§ 185 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku). Obdobně byly znaky kvalifikované skutkové podstaty, tj. § 192 odst. 4 písm. b) trestního zákoníku zahrnuty také jeho zaviněním ve formě přímého úmyslu, neboť obžalovaný přechovával fotografie s dětskou pornografií jiným obdobně účinným způsobem. Několik stovek dětských pornofotografií bylo zajištěno na jeho notebooku, a to za situace, kdy byly volně přístupné dalším osobám a vlastně díky tomu, že A. A., resp. její dcera B. T. a její syn

D. A. měli počítač zpřístupněný a nahlédli do něj, byla také tato trestná činnost obžalovaného odhalena.

Stejný závěr stran naplnění znaku **zavinění ve formě přímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku** učinil nalézací soud také v případě skutkových podstat **zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), e) trestního zákoníku, resp. zločinu nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku**. Ani v tomto případě není sporu o tom, že obžalovaný M. F. se zřetelem ke svým intelektovým schopnostem, které jsou rozhodně minimálně průměrné, jakož i se zřetelem ke své dřívější činnosti příslušníka Policie ČR **věděl**, že k držení a zejména k výrobě zbraní, dokonce zbraně hromadně účinné, musí mít příslušné povolení a věděl, že toto povolení nemá, přesto cíleně, záměrně a programově takovou zbraň vyrobil a dokonce ji přenesl mimo místo svého bydliště, tj. do nezajištěného prostoru v kuchyni bytu V. A.. S ohledem na obdobné skutečnosti, tj. skutečnosti intelektové, své dřívější pracovní zařazení, obžalovaný také **věděl**, kde jsou hranice trestní odpovědnosti pro případ, že by někoho násilím nebo, v tomto případě, pohrůzkou násilí k něčemu nutil. Obžalovaný však i v tomto případě jednal zcela aktivně, cíleně, v úmyslu dosáhnout toho, aby A. A. neoznámila jeho sexuální deviace a držení dětských pornofotografií. Dokonce k zesílení svého účinku vůči A. A., jako svědkovi, použil této nelegálně držené zbraně mající charakter zbraně hromadně účinné. Rovněž v případě části skutkového děje popsané pod bodem **4. výroku** rozsudku obžalovaný naplnil znaky přímého úmyslu **v rovině základní skutkové podstaty § 175 odst. 1 trestního zákoníku**, ale i **v rovině kvalifikované skutkové podstaty**, tj. ve vztahu k okolnosti podmiňující vyšší trestní sazby ve smyslu ustanovení **§ 175 odst. 2 písm. c), písm. e) trestního zákoníku**, neboť k zesílení svého účinku na potenciální svědkyni použil zbraně. Skutková podstata zločinu nedovoleného ozbrojování, byť ve smyslu ustanovení § 279 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, tj. ve 3. odstavci § 279 je samostatnou skutkovou podstatou. Tento trestný čin je úmyslným ohrožovacím deliktem, který je dokonán již samotným opatřením nebo přechováváním zbraně hromadně účinné, když obžalovaný sám si takovou zbraň dokonce vyrobil.

Skutkové podstaty všech šesti trestných činů aplikovaných na trestné jednání obžalovaného byly naplněny v období po dni 1.1.2010, tj. za účinnosti novely trestního zákona, tzv. trestního zákoníku, který opustil materiální pojetí trestného činu. V rámci řešení otázky trestní odpovědnosti M. F. a užití příslušné právní kvalifikace každého z těchto trestných činů se nalézací soud zabýval i otázkou **společenské škodlivosti**, jak vyžaduje ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku. V případě všech šesti skutkových podstat nalézací soud shodně uzavřel, že ani v jednom případě, ať už bylo užito kvalifikace v rovině základní skutkové podstaty nebo v rovině kvalifikované skutkové podstaty **nebyly ani v náznaku shledány důvody pro úvahy o jiné odpovědnosti M. F., než odpovědnosti trestněprávní**. Důkazy provedené u hlavního líčení svědčí o mimořádné společenské škodlivosti trestného jednání obžalovaného, která byla páchána **opakovaně po poměrně dlouhé časové období**, kdy navíc obžalovaný hrubě porušil základní chráněné zájmy, zejména zájem společnosti na ochraně fyzických osob, a to dokonce **velmi malých nezletilých** dětí před zcela nevhodným, v tomto případě deviantním sexuálně motivovaným jednáním obžalovaného. Jednání obžalovaného je natolik společensky škodlivé, že, podle názoru nalézacího soudu, **vyžaduje přísný postih podle platné právní úpravy**.

Po zvážení všech rozhodných okolností nalézací soud uznal obžalovaného M. F. vinným ze spáchání dvojnásobného zločinu znásilnění, a to podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, ze spáchání přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku a ze spáchání přečinu zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku a ze spáchání zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), písm. e) trestního zákoníku a zločinu nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.

C. Výrok o trestu

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, jakož i k jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy. Ve smyslu ustanovení § 39 odst. 3 trestního zákoníku pak soud přihlédl i ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, které obžalovanému svědčily ve smyslu ustanovení § 41 trestního zákoníku, resp. § 42 trestního zákoníku.

Soud vzal v úvahu především skutečnost, že obžalovaný M. F. je zletilý, svéprávný, vyučen v oboru a před vzetím do vazby pracoval jako strojník seřizovač ve firmě XXXXX se sídlem v XXXXX. Obžalovaný je aktuálně ženatý a je otcem pěti dětí. Ze Zprávy Městského úřadu ve XXXXX (č.l. 453) bylo zjištěno, že obžalovaným M. F. je známo, že provádí nekalou činnost v souvislosti s výbuchem či zahořením chemikálií nebo jiných podobných praktik a v prosinci 2015 se ozvala rána pocházející z bytu paní K., která vedla k vybití okna, jehož střepy se ocitly na chodníku a po celém domě byl cítit sirný zápach. Není však známo, že by M. F. byl v místě bydliště projednáván pro přestupek. Ze Zprávy Městského úřadu v XXXXX (č.l. 517-519) však bylo zjištěno, že M. F. nebyl v místě bydliště projednáván pro přestupky.

Obžalovaný M. F. byl v minulosti také příslušníkem Policie ČR, když do služebního poměru byl přijat 1.1.1994 a služební poměr byl ukončen 30.11.1996. Ve vyšetřovacím spise (č.l. 472-497) je obsažena také část jeho personálního spisu, avšak vzhledem k výraznému časovému odstupu nalézací soud ke služební charakteristice obžalovaného M. F. nepřihlížel.

Opisem rejstříku trestů (č.l. 521) bylo naopak prokázáno, že M. F. byl v minulosti opakovaně soudně trestán. Prvá odsouzení ve věci Městského soudu v Brně sp.zn. 6 T 97/97, Okresního soudu Brno – venkov sp.zn. 1 T 373/2003 nelze hodnotit jako přitěžující okolnost, neboť jim svědčí fikce zahlázení. Ve věci vedené u Okresního soudu Brno – venkov pod sp.zn. 2 T 45/2005 byl M. F. odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců se zařazením do věznice s dozorem pro spáchání trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), b) trestního zákona a trest vykonal 9.5.2006. Následné dva záznamy je třeba hodnotit jako jedno odsouzení, neboť rozsudky byly vyneseny ve věci vedené u Okresního soudu Brno – venkov pod sp.zn. 12 T 11/2007. Odsuzujícími rozsudky (č.l. 498, 512), jakož i tímto přílohovým spisem bylo prokázáno, že M. F. byl uznán vinným ze spáchání trestného činu týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě podle § 215a odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona, jehož se dopustil především vůči své manželce H. F. a výhrůzkami zabitím jejich synů P., nar. XXXXX a M., nar. XXXXX, jakož i fyzickým napadením H. F., což je

v podrobnostech popsáno ve výroku tohoto rozsudku. Odsouzen byl nejdříve k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 2,5 roku a posléze k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3,5 roku se zařazením do věznice s ostrahou, který mu byl uložen také za trestný čin týrání svěřené osoby podle § 215 odst. 1 trestního zákona, jehož se měl dopustit vůči synovi P. F.. Tento nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 3,5 roku vykonal M. F. dne 12.11.2010.

Výše uvedená předchozí odsouzení pro násilnou trestnou činnost, dokonce na osobách blízkých, hodnotil soud, jako přítěžující okolnost podle § 42 písm. p) trestního zákoníku. Nelze přehlédnout ani skutečnost, že nyní projednávané trestné činnosti se obžalovaný začal dopouštět velmi krátce poté, co byl propuštěn z několikaletého nepodmíněného výkonu trestu odnětí svobody. Jako přítěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. n) trestního zákoníku byla hodnocena skutečnost, že M. F. spáchal více trestných činů. Jak vyplývá z výroku tohoto rozsudku, bylo jednání obžalovaného M. F. podřazeno pod skutkové podstaty šesti trestných činů, a to jak v rovině přečinů, tak v rovině zločinů. Jako přítěžující okolnost podle § 42 písm. m) trestního zákoníku byla hodnocena skutečnost, že obžalovaný pokračoval v páchání trestné činnosti po delší dobu, a to od roku 2011 (ad 1. výroku rozsudku), do ledna 2016 (ad 4. výroku rozsudku). Jako přítěžující okolnost pak byla hodnocena podle § 42 písm. h) trestního zákoníku, že se obžalovaný trestného jednání dopustil vůči osobě blízké, a to především trestného jednání popsaného pod bodem 4. výroku rozsudku, které spáchal zejména vůči své tehdejší partnerce A. A.. Jako polehčující okolnost pak podle § 41 písm. l) trestního zákoníku byla hodnocena skutečnost, že se obžalovaný prakticky v plném rozsahu k trestnému jednání doznal. Doznání obžalovaného napomohlo k objasnění jeho trestné činnosti spáchané zejména vůči nezletilým dětem. Konečně pak soud přiznal obžalovanému také polehčující okolnost upřímné lítosti ve smyslu ustanovení § 41 písm. n) trestního zákoníku, kterou dal zcela zjevně najevo svým přístupem k celému trestnímu procesu, a to nejen vlastním doznáním, ale i projevením účinné lítosti a zejména snahou podrobit se ochrannému sexuologickému léčení.

Vedle rozhodných polehčujících a přítěžujících okolností soud při rozhodování o konkrétní výměře trestu odnětí svobody přihlédl také k výsledkům znaleckého zkoumání, které se týkalo duševního stavu obžalovaného, který se dopustil trestného jednání ve stavu zmenšené přičetnosti. Právě ona diagnostikovaná neúplná sexualita vedla u obžalovaného M. F. ke snížení ovládacích schopností a, jak upřesnily soudní znalkyně, zařadila snížení ovládacích schopností zhruba do poloviny v rámci intervalu mezi úplně vymizelými a úplně zachovalými schopnostmi. Závěry znaleckého posudku vedly nalézací soud k tomu, aby ve smyslu platné právní úpravy při rozhodování o trestu aplikoval ustanovení § 40 odst. 1 trestního zákoníku a při konkrétní výměře trestu přihlédl k tomu, že obžalovaný se trestného jednání dopustil ve stavu zmenšené přičetnosti, který si, ani z nedbalosti, nepřivodil vlivem návykové látky.

Obžalovanému M. F. byl trest ukládán za spáchání celkem šesti trestných činů, když v pěti z nich naplnil formální znaky dokonce kvalifikované skutkové podstaty. Trest byl obžalovanému v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 trestního zákoníku uložen jako trest úhrnný, a to podle toho zákonného ustanovení, které se vztahuje na čin z nich nejpřísněji trestný. Nalézací soud proto ukládal obžalovanému M. F. trest odnětí svobody v rámci trestní sazby § 185 odst. 3 trestního zákoníku, která umožňuje uložit pachateli pouze trest odnětí svobody, a to v trvání 5 – 12 let. Rozhodování soudu o trestu se proto omezilo pouze na určení konkrétní výše trestu odnětí svobody a způsobu jeho výkonu. Soud při stanovení konkrétní výměry trestu vzal v úvahu všechny okolnosti projednávaného případu, osobní

profil obžalovaného, závažnost spáchaných trestných činů, veškeré polehčující i přitěžující okolnosti, jakož i závěry znaleckého posudku. Nelze přehlédnout, že obžalovaný se trestného jednání dopustil jako osoba, která krátce předtím odpykala nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 3,5 roku za násilnou trestnou činnost. Rovněž tak nelze přehlédnout, že se trestného jednání dopustil ve dvou případech vůči nezletilým dětem, které vzhledem k svému věku a v jednom případě dokonce vzhledem k jisté citové závislosti na obžalovaném (nezl. K. V., jako jeho dcera) neměly prakticky žádnou šanci se jednání obžalovaného bránit. Naproti tomu, aniž by soud jakkoli bagatelizoval mimořádně nebezpečné a společensky škodlivé trestné jednání obžalovaného, nelze přehlédnout v rámci daného typu kvalifikované skutkové podstaty, zejména § 185 trestního zákoníku, kterou naplnil dvojnásobně, že obžalovaný fyzicky ani jedné z nezletilých dívek neublížil tak, že by jí způsobil újmu na zdraví a důvodně lze očekávat, že se následky jeho trestného jednání neprojeví závažným způsobem negativně v psychice a dalším vývoji, jak nezl. K. L., tak nezl. K. V.. Ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 trestního zákoníku pochopitelně soud přihlédl k duševnímu stavu obžalovaného. V neprospěch obžalovaného však svědčí také skutečnost, že se části trestného jednání, zejména popsáno pod bodem 4. výroku rozsudku, dopustil nikoliv v souvislosti se svojí duševní poruchou, ale zjevně tak, aby následky svého předchozího jednání zakryl a trestná činnost zůstala neodhalena. S přihlédnutím ke všem rozhodným okolnostem případu, které jsou shora rozebrány, rozhodl soud uložit obžalovanému M. F. **nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 7,5 roku**, tj. pod polovinou zákonné trestní sazby. Návrh obžaloby na uložení trestu odnětí svobody v polovině zákonné trestní by byl v obecné rovině důvodný, avšak soud přihlédl především k duševnímu stavu obžalovaného, jako pachatele jednající ve stavu zmenšené přičetnosti a přihlédl také k jeho doznání, které výrazně důkazní situaci ulehčilo. Podle názoru soudu lze důvodně očekávat, že takto dlouhodobý nepodmíněný trest odnětí svobody splní svůj převýchovný účel a naplní tak podmínky, jak individuální, tak generální prevence. Obžalovaný se navíc po ukončení výkonu trestu podrobí také ochrannému sexuologickému léčení v ústavní formě, které mu bylo uloženo rovněž na podkladě závěrů znaleckého zkoumání. Lze očekávat, že po další dobu bude zamezeno obžalovanému, aby přicházel do kontaktu s jinými osobami, zejména s nezletilými dětmi.

Ze zákona byl obžalovaný M. F. pro výkon trestu zařazen **do věznice s ostrahou**, neboť trest je mu ukládán ve výměře nepřevyšující 8 let za úmyslný trestný čin a obžalovaný byl v minulosti ve výkonu trestu odnětí svobody pro takový trestný čin. V souvislosti se způsobem výkonu trestu odnětí svobody je třeba konstatovat, že nalézací soud neshledal podmínky moderačního ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku, tj. pro zařazení obžalovaného do věznice s přísnějším nebo mírnějším režimem, když prostředky režimu věznice s ostrahou lze považovat za adekvátní k dovršení nápravy obžalovaného.

Nad rámec trestu odnětí svobody byl obžalovanému M. F. uložen také **trest propadnutí věci**, a to **notebooku HP 255 včetně příslušenství a mobilního telefonu Huawei**. Jedná se o věci, které byly ve vlastnictví obžalovaného a on je použil ke spáchání trestného činu, zejména popsáno v podrobnostech pod bodem 3. výroku rozsudku. Sám se doznal a bylo to ostatně prokázáno i svědeckými výpověďmi, že si nahrával sexuálně motivované videozáznamy, jak na svůj mobilní telefon, když natáčel především nezl. K. L. a také bylo prokázáno, že v notebooku bylo zajištěno několik stovek fotografií nezletilých dětí ve vyzývavých sexuálně motivovaných pozicích, zejména s obnaženým přirozením, tedy fotografií, které lze označit jako pornofotografie nezletilých dětí. Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku může soud uložit trest propadnutí věci, které bylo užito ke spáchání

trestného činu. V souladu s citovaným zákonným ustanovením proto soud rozhodl o propadnutí těchto věcí, tj. mobilního telefonu a notebooku včetně příslušenství, když podle § 70 odst. 6 trestního zákoníku tyto propadlé věci připadají státu.

D. Ochranné opatření

Vedle nepodmíněného trestu odnětí svobody a trestu propadnutí věci, rozhodl soud s ohledem na charakter spáchané trestné činnosti a především s odkazem na závěry znaleckého zkoumání, které se týkalo duševního stavu obžalovaného, uložit M. F. také **ochranné léčení.** Podle § 99 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku může soud uložit ochranné léčení, jestliže pachatel trestný čin spáchal ve stavu vyvolaném duševní poruchou a jeho pobyt na svobodě je nebezpečný. Ze závěrů shora rozebraného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, včetně doplňku, jakož i z osobního výslechu soudní znalkyně MUDr. Ž.H.u hlavního líčení, bylo jednoznačně zjištěno, že M. F. v době spáchání trestného jednání trpěl duševní poruchou, smíšenou poruchou osobnosti s disociálními a histriónskými rysy a zneužívání alkoholu s incipientními známkami závislosti na alkoholu. Pobyt obžalovaného na svobodě je, podle závěrů soudní znalkyně, nebezpečný, neboť bez adekvátní léčby by opět mohl hledat dětské objekty k potřebné realizaci vlastní neúplné sexuality. Soudní znalkyně proto navrhla, aby M. F. bylo uloženo ochranné sexuologické léčení v ústavní formě, ale i léčení protialkoholní. U hlavního líčení zdůraznila, že klade důraz na léčení sexuologické. Nalézací soud považoval tento návrh za zcela důvodný, a proto ve smyslu ustanovení § 99 odst. 3 trestního zákoníku uložil obžalovanému ochranné sexuologické léčení i vedle trestu. Na doporučení soudní znalkyně, která osobně obžalovaného vyšetřila, pak soud rozhodl o formě ústavní, a to ve smyslu ustanovení § 99 odst. 4 trestního zákoníku.

Naproti tomu neshledal zcela důvodným, aby obžalovanému uložil také ochranné ústavní léčení protialkoholní, neboť má za to, že nebyly splněny zákonem stanovené podmínky. Prokazatelně se obžalovaný trestného jednání dopustil v souvislosti se svojí duševní poruchou. V minulosti ochranné protialkoholní léčení absolvoval, avšak to zjevně nesplnilo požadovaný účel tak, aby se v následujících letech zcela vyvaroval požívání alkoholu. Sama soudní znalkyně u hlavního líčení uvedla, že v době, kdy M. F. vyšetřovala, zjistila, že akutní abstinenční příznaky po určité době abstinence odezněly. Podle názoru nalézacího soudu bude obžalovaný nucen v nejbližších letech ve věznicí abstinovat. Lze tedy očekávat, že dlouhodobý trest odnětí svobody splní požadovaný účel i v tom směru, že počínající závislost na alkoholu se nebude dále rozvíjet. Nad to je třeba vzít v úvahu i skutečnost, že nebylo jednoznačně prokázáno, že by se veškeré trestné činnosti obžalovaný dopouštěl právě pod vlivem alkoholu. Podle názoru nalézacího soudu nebyly naplněny zákonem stanovené podmínky pro uložení ochranného protialkoholního léčení v ústavní formě, jak vyžaduje ustanovení § 99 odst. 2 písm. b) alinea druhá trestního zákoníku, a proto soud návrhu obžaloby nevyhověl. Naopak podle citovaného zákonného ustanovení, tj. § 99 odst. 2 písm. b) alinea druhá se ochranné léčení neuloží, je-li vzhledem k osobě pachatele zřejmé, že jeho účelu nelze dosáhnout.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nepravost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 trestního řádu)

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 trestního řádu nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Krajský soud v Brně
dne 8.2.2017

JUDr. Jaroslava Bartošová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Beranová

